FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 241 Any XX SETEMBRE, 2006

LES FIRES DE L'AGOST ANIMAREN ELS DIVENDRES

LA PUDOR DELS FANGS DE LA DEPURADORA ARRIBEN AL POBLE

BAIXANT PEL TORRENT DE PAREIS

Sumari

Editorial i sumari 2
Programa de les festes de la Mare de Déu 2006 3
Pregó de les festes de la Mare de Déu 2005 4
Sa Xerradeta a Ses Tarragones amb n'Antoni Mas Fornés, Historiador 6
Una excursió clàssica molt concorreguda 10
12a edició del Rock'n'Rostoll 11
Bullit de Notícies 12
Demografia. Telèfons d'interès 14
El temps. Horaris del tren i bus 15
La poesia de l'amo en Llorenç 15
Anglès a Anglaterra 16
Era notícia a Fent Carrerany fa 20 anys 17
Qui dies passa... 18
Campionat de Futbet 2006 21
VII Ttrofeu de ciclisme Vila de Sineu22
I Torneig de Pàdel 22
Nou equip de futbol a 3a regional 23
Carreres ciclistes Festes Mare de Déu23

FOTOGRAFIES:
Tomeu Arbona, Magí Ferriol, Jaume Marc Ferriol, Joan Gelabert, Joan Gual, Miqel Morey

FENT CARRERANY 20 ANYS

EDITORIAL

Ja han arribat les Festes de la Mare de Déu i és hora de gaudir-ne de ple. Enguany heu pogut observar que l'Ajuntament ha repartit, juntament amb el programa, uns draps de color ataronjat, amb la llegenda *170 anys fent poble* i l'anagrama de l'Ajuntament, per tal que la gent els pengi de les façanes de les cases. Cap objecció a la tramesa. Que cadascú faci el que cregui oportú. Ja fa dies, també, que el Consell de Mallorca parla de posar a les façanes la bandera del castellet, que s'oficialitzà com a bandera de Mallorca, dia 12 de setembre, la data en què s'inventà això de la Diada de Mallorca. No sabem si això respon a cap estratègia determinada o no, però a altres pobles dominats pel PP, també han proliferat aquests nous símbols, per tal de contrarrestar l'ús de la senyera, l'únic símbol que abans ens identificava com a poble. El fet que a Maria no tenguem cap símbol local acceptat i reconegut per la població ha fet que les façanes de les cases s'hagin convertit en un "*posa el que vulguis*" que poc sentit identificador té. Volem creure que no és això el que es pretenia fer. A més caldria posar-se d'acord amb allò que sí que la gent accepta i encara reconeix de la tradició. *La bandera que fa fideus*, la que marcava l'inici de les festes, es posava i es posa just vuit dies abans, a les dues, sobre la façana de l'església del poble. Les banderes o els símbols que es vulguin, a les cases, s'haurien de posar a la mateixa hora, no abans. Des de les institucions s'hauria de fer pedagogia en aquest sentit i no confondre encara més una societat com la nostra, massa ignorant de tradicions i d'identitats pròpies.

A pesar de tot, la gent, el poble de Maria, com cada any, troba en aquestes dates un motiu de goig, un motiu de retrobament familiar que s'articula en diversos moments: el dinar familiar, l'anada a veure la Mare de Déu, el sopar popular a la plaça, la tertúlia a la plaça, etc. Tot ajuda a fer festa i això està per damunt de plantejaments ideològics i de maneres diferents de veure la realitat que ens envolta. És per això que des de les pàgines de la revista, de la vostra revista us volem desitjar unes

BONES FESTES

DE LA MARE DE DÉU 2006!

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Maria de la Pau Janer, Antoni Fiol, Pep Ferriol Torelló, Tomeu Arbona i Llorenç Font Dalmau

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques Gelabert
Sa Pobla

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

Lloc Web:
www.telefonica.net/web2//fentcarrerany
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.cat

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

PROGRAMA DE LES FESTES DE LA MARE DE DÉU 2006

DIVENDRES 1
14:00 Bandera que fa fideus
18:00 Inauguració millores Polisportiu. Acte d'homenatge als esportistes més representatius del municipi.
21,00 Projecció fotografies antigues de Maria, organitzat per l'Associació Cultural Fent Carrerany. A ca Ses Monges.

DISSABTE 2
16,00 Cross Country, al Rafal, organitzat per Cop de Gas.
21,00 Inauguració exposició "Presències mediterrànies a Maria de la Salut". A Ca Ses Monges.
22,00 Sopar popular
23,30 Playback per adults

DIUMENGE 3
10,00 Autocross, a Sa Font.
16,30 Pal ensabonat, a la Plaça des Pou.
17,00 Joies per bicicletes, tricicles i mobylettes. Ala Plaça des Pou, organitzat per Cop de Gas.
20,00 Final futbet mixt, organitzat per Es Rebrot.

DILLUNS 4
11,00 Pintada del carrer de la Mare de Déu. Organitza Es Rebrot.
21,00 Semifinals padle. Organitza Aguasport.
22,00 Concurs playstation, a la Plaça des Pou. Organitza Es Rebrot i Casal Jove, amb la col·laboració d'Elec. Antoni Horrach

DIMARTS 5
19,30 Torneig futbet 3x3, a la Plaça des Pou.
21,00 Semifinals futbet
22,00 Teatre: "Cadascú a ca seva" a càrrec de la companyia S'Escoleta. A la plaça de dalt.

DIMECRES 6
11,00 Taller per infants, a la plaça des Mercat. Organitza "Es Rebrot"
21,00 Cinema "Missió impossible 3", a la Plaça de Dalt.
21,00 Tercer i quart lloc torneig padle
22,30 Final torneig padle

DIJOUS 7
11,00 Jocs amb bicicleta, a la Plaça des Pou. Organitza Cop de Gas.
12,00 Trial sin, a la Plaça des Pou. Organitza Cop de Gas.
17,00 Missa i festa pels Majors. Actuació d'Es Cantante a la Plaça des Pou.
21,00 Tercer i quart lloc torneig de futbet
22,00 Final torneig de futbet
22,00 Pregó de festes a càrrec d'Antoni Tarabini, a la Plaça des Pou.
22,30 Ball de Bot, amb "S'Estol des Gerricó" i la participació de "So de Castanyetes", a la Plaça des Pou
24,00 Concert del grup local "Esfera 3" a la Plaça des Pou.

DIVENDRES 8
10,00 Passacarrers amb els Xeremiers.
12,00 Ofici Major. Presidirà i farà el sermó el Vicari General Mossèn Rafel Umbert Sureda.
13,00 Carreres de joies i cucanyes, a la Plaça des Pou.
17,00 Curses scalextric, a la Plaça des Pou. Organitza Es Rebrot i Casal Jove.
18,00 Gimkana per mobylettes, a Son Roig. Organitza Cop de Gas.
23,00 Gran revetlla amb Orquestra de ball Swing 3, Horris Kamoi i Grup de versions Rock Project

DISSABTE 9
12,00 Torneig d'escacs Blitz, a la Plaça des Pou. Organitza Club d'Escacs de Maria.
15,00 Carreres ciclistes, a la Plaça des Pou. Organitza Club Ciclista de Maria de la Salut
16,00 Festa sorpresa al Pub Es Fixo.
18,00 Teatre de titelles a càrrec de "S'Estornell Teatre" amb l'obra "De les flors, què s'ha fet?". A la Plaça des Mercat.
18,30 Partit presentació FC-Maria de la Salut contra Ca'n Picafort.
23,00 Gran revetlla amb Grupo Zarza, Tomeu Penya amb Géminis i Los Fenómenos.

DIUMENGE 10
11,00 Torneig escolar d'escacs, a la Plaça des Pou. Organitza Club d'Escacs de Maria.
11,00 Tirada de coloms amb colombaires, a Son Roig. Organitza la Societat de Caçadors "Sa Guàtlera".
17,00 Cursa de mobylettes, a Son Roig. Organitza Cop de Gas.
19,30 Play-back infantil, a la Plaça des Pou. Organitza Es Rebrot.
20,00 Concert de música clàssica. "Obres per a piano i oboè", amb Antoni Costa Jareño al Piano i Mireia Rosa Ferriol Queralt a l'oboè. A l'església
22,00 Castell de focs artificials, patrocinat per Aguasport. A la Plaça des Mercat

PREGÓ DE LES FESTES DE LA MARE DE DÉU DE L'ANY 2005, A CÀRREC DE MARIA DE LA PAU JANER

Molt bon vespre:

Primer de tot agrair-vos aquest moviment col·lectiu de pujar fins aquí, perquè això estava previst fer-ho a sa Plaça i bé, amb el temps no hi podem fer res. Vos vull dir que no és la primera vegada que em passa una cosa així. Bé, anar a obrir la boca i que se posi a ploure és la primera vegada! Però en una altra ocasió, jo era a Figueres, era per primavera i també havia de fer el pregó d'unes fires que feien i, més o manco quan era a la meitat del pregó, va començar a ploure, una aiguada terrible. Érem a Les Rambles, també a l'exterior. La gent començà a obrir paraigües, però jo no en duia. I vaig pensar, què he de fer? Vaig dir, seguiré! I vaig seguir. Els que escoltaven, amb els paraigües i jo sense. Vaig acabar ben xopa! Però per sort això aquí no ens ha passat perquè ha plogut abans de començar i ens hem posat a córrer, ...

De totes maneres, gràcies per haver vingut fins aquí, després d'aquesta aiguada i em pareix una bona excusa per fer una inauguració prèvia d'aquest Centre de cultura que em sembla preciós i que teniu molta sort d'haver fet i esper que el disfruteu molt i que hi faceu molts d'actes culturals.

Bé, el meu pregó que ara vos llegiré començava dient que a pesar de les pluges d'aquests dies, el calendari ens diu que encara és l'estiu i de fet és propi de final de l'estiu, a finals d'agost i principis de setembre, que hi hagi aquests ruixats, aquestes pluges. Som a final de l'estiu en què els dies es van escurçant. Jo crec que les festes d'estiu, ja siguin a principi, a mitjan o a finals d'estiu, són sempre una part molt important de la nostra vida i elles, naturalment, formen part del cicle de la vida de tot un poble. Una vida d'un poble que s'atura per a celebrar la festa. I que ho fa amb intensitat, il·lusió i ganes, amb revetles i paperins. D'aquesta manera celebram les festes de l'estiu. Amb balls a la plaça, quan es pot ballar, amb cercles de cadires perquè la gent se trobi, En el fons crec que això és la vertadera raó de la festa, que ens trobem, que tenguem fàcil la conversa, que ens poguem trobar amb els veïnats, amb els amics, amb els coneguts, amb la família. Que hi hagi corregudes, que se senti el sol quan cau, plomat, el matí o el migdia, que els cafès s'omplin de gent que pren una copa mentre contempla la gent que passa. O sigui que la festa és una magnífica ocasió per trobar-se. Sempre he pensat que no hi ha res més alegre que els paperins blancs, aquests paperins que teniu a la Plaça, que ara estan una mica remulls, però que omplen carrers i places els dies de festa. Si fa sol tenen un blanc nítid, esplèndid i si fa vent fan una mica de renou, un renou de paper, quasi imperceptible, que sempre he associat a la festa. Aquest so minúscul, aquest so del paperí blanc, a mi m'agrada el paperí blanc, és un so d'infantesa. Jo associï els estius amb les festes i amb el so petitet del paperí que es mou. És curiós pensar de quines matèries estranyes estan fets els records, com la memòria neix d'una cosa quasi imperceptible! Ara, quan en alguna ocasió tenc l'oportunitat de sentir aquest frec de paper bellugadís, de paper que es mou, s'activa com una espècie de ressort, com una espècie de mecanisme dins el meu pensament i és com si fos un joc de màgia perquè de cop s'il·lumina el vespre, s'il·lumina la nit i és com si jo tornàs a tenir vuit, deu, dotze, catorze anys, de la meva infantesa i adolescència que vaig viure

en un poble de Mallorca molt semblant al vostre i que me feia viure la festa amb molta il·lusió.

S'il·lumina la nit, com vos deia, la nit com la d'avui, i també tantes altres nits que jo guard a la memòria i que vosaltres també deveu guardar a la vostra memòria i estic segur que tots recordau altres festes de la Mare de Déu, que heu anat a plaça, heu segut en un bar i heu sentit música, heu ballat i heu fet gresca. Quan era una nina me'n record que creuava els dits perquè no plogués, perquè teníem molta por de què no se banyàs el paperí. Pensava: si plou molt se banyarà massa i després farà pena. I és que el paperí és com un símbol. És fràgil el paperí, el vent el se'n pot endur, l'aigua el pot destruir,... És fràgil com els somnis. Tot allò que somniam al llarg de la nostra vida, tot allò que volem, tot allò que desitjam, té la mateixa fragilitat que el paperí. Crec que és una bona semblança. Quan era nina, veure el paperí banyat em feia molta pena. Em provocava aquella tristesa dels nins que no admet ni raons ni rèpliques i que sorgia d'aquesta visió.

Però jo pens que tot allò que ens toca viure com a poble, com a grup o col·lectivitat, moltes vegades es regeix per uns elements que se van repetint. És a dir, com si visquéssim cercles. La vida és un cercle, un any és un cercle en què se van repetint dates. Hi ha un fragment d'una cançó popular que recorda com van passant ràpidament el temps de l'any, com van passant de ràpides les estacions i les festes. Diu "I que em direu que vàrem passar Nadal i de l'any vingué el final i començàrem l'any nou i els Reis, Santa Estefania, La Candelera, Sant Blai, els Darrers Dies. I passàrem Sa Corema i el Ram, Pasqua Florida, Santa Reina Margalida, el Corpus i Cinquagema. Vingué l'estiu i amb aquestes rodolà tot el setembre. Passà l'octubre i el novembre i tornaren venir festes. I si un any a poc a poc, roda el món fent poca via." És així, el món roda com si fos un cercle. I jo no sé si estic d'acord amb què el món fa poca via. El món fa molta via. I a més, com més grans tornam, més via pareix que fa. No sé si teniu aquesta percepció: quan érem petits un estiu durava tota una vida. Així com anam tornant grans el temps ens passa molt aviat.

Bé, s'ha acabat el mes d'agost i ha començat el setembre i ens arribar aquest temps ens pega una mena de nostàlgia, de melanconia. Perquè ara, quan acabin les festes tancarem el parèntesi de l'estiu. S'haurà acabat el temps de descobertes, de mirades noves. La gent de Mallorca i del Mediterrani vivim l'estiu d'una manera especial, vivim la festa al carrer. Diuen que els escriptors, no sé si sabeu que jo som d'aquesta raça de gent que escriu, convertim la infantesa en un paradís perdut. Clar ens imaginam la infantesa amb un temps llunyà en què no existia la por, perquè els nins no solen tenir grans pors. Tenen pors petites, pors fàcils d'arreglar, no saben tot allò que ha de venir encara. Per aquesta raó moltes vegades els escriptors ens refugiam en la infantesa, com si tenguéssim una necessitat un poc absurda de tornar dibuixar la nostra vida, de tornar explicar el que hem viscut. I clar, ja sabeu que la memòria és mentidera. Quan recordam una cosa que vàrem viure mai la recordam exactament així com va ser. I de vegades si vos reuniu un grup

de persones que vàreu viure un mateix fet de fa anys i l'intentau reconstruir, no coincidireu amb les versions: un dirà que aquell dia feia sol, un altre dirà que no, un altre dirà que va passar abans de dinar i un altre dirà que després. La memòria distorsiona les coses, fa que redibuixem les coses que hem viscut. Bé, el que feim els escriptors és intentar obrir una finestra que feia molt de temps que estava tancada i intentam explicar el que es veu des d'ella.

Vos he de dir que per mi, el final de l'estiu són els darrers gelats de xocolata, la xocolata és una de les coses que més m'agraden del món, és estar en un bar de plaça, d'una plaça molt semblant a la vostra, són passejades tranquil·les amb converses llargues, és la revetla d'una festa de poble quan l'orquestra alegra el vespre, és el paperí blanc fent renou, és aquella sensació de que tota la nit és teva, perquè no hi ha horaris, perquè podem jugar, perquè podem botar pel carrer amb l'ombra de la lluna.

Bé, jo record la meva infantesa viscuda pels carrers d'un poble i mon pare, que també és escriptor, es tancava a la casa on vivíem en aquest poble i escrivia amb una màquina d'escriure. I se passava tot l'estiu escrivint novel·les. Jo crec que aquí ja em va començar a contagiar les ganes, perquè jo jugava pel carrer i sentia el renou d'aquella màquina d'escriure molt vella. Ara tothom s'ha passat a l'ordinador. I jo jugava i pensava: Sí que s'ho deu passar bé, inventant històries, perquè realment hi dedica moltes hores! I s'ho passava tan bé, que m'ho va contagiar i, al final, tots dos escrivim històries. També em contagià el verí de les lletres i les ganes de llegir. A la meva infantesa em passava hores i hores llegint llibres.

Bé, l'estiu és això: la visió d'un campanar, són les confidències amb les amigues, és el temps que dura però també que fuig i també aquella voluntat que no fugi.

No només la poesia popular ens parla de la roda del temps. Salvador Espriu va ser un gran poeta català i va escriure un llibre de poemes que es titula "*Cançó de la roda del temps*", un llibre de poemes preciosos en el qual parla dels diferents moments del dia, de les estacions, i deprés, un gran poeta castellà, Federico Garcia Lorca, va fer una conferència llarga que se titula "*Cómo canta una ciudad de noviembre a noviembre*", es a dir, durant un any. I parlava d'això, del cicle del temps que gira, que roda i que sempre torna. I en parla d'aquesta manera: "*Septiembre, el que no tenga ropa que tiemble. Vamos llegando al último radio de la rueda. La rueda, la rueda, que gire la rueda. El otoño asoma por las alamedas. Ya asoman las ferias. Las ferias con nueces, azufaifas, con rojas esterolas, con muchedumbre de membrillos. Hermosa dando la vuelta al año. Así será siempre, antes y ahora. Nos vamos y Granada se quema.*" Lorca era un poeta de Granada, ja ho sabeu.

Senyalar el pas del temps vol dir senyalar com va passant la vida. És cert, nosaltres passam i el paisatge queda, l'espai queda, el poble queda. Queda el paisatge de Granada, de Lorca, però també queden els nostres paisatges, els nostres pobles, el paisatge del pla de Mallorca, el que més m'agrada, el paisatge del vostre poble amb rengleres de cases, amb camps que tenen anomenada ja des de fa temps, de blat i d'ordi i civada, amb vides que van passant, prop de vosaltres, amb places, amb esglésies, amb veïnats de tota la vida, que coneixeu de sempre, algú de generació en generació, amb infants que creixen, amb homes i dones que fan feina, que s'estimen, que lluiten, que tiren endavant, que pateixen, que esperen, que fan festa. Heu d'agrair la sort d'haver nascut en un poble de Mallorca, en un poble del nostre Pla, a Maria de la Salut. Maria és un poble amic de les festes, és un poble dinàmic, emprenedor, és un poble ple d'iniciatives. Això vos ha de donar un sentiment d'orgull i vos ha de fer estar molt satisfets d'esser d'aquest poble. Jo sé que vos agrada que les festes durin i sé ademés que vos agrada perquè sou festius i sou dinàmics. I també he provat els vostres melons que són els més bons de Mallorca. Ho puc dir jo que no som d'aquí i queda millor que si ho dieu vosaltres. Sé que antigament fèieu una festa del meló, no? Ara ja no vos tirau el meló. Sé que també vos agraden les fires i que n'heu fet moltes: Heu fet fires d'Artesania, de Recuperació d'Oficis Antics,... Tot això és molt important que se faci perquè així valoram allò que és nostre, allò que es perd, tot allò que els joves no saben fer, que no aprenen,... També he sentit parlar del vostre festival de Rock'&'Rostoll. No hi he estat i no sé si encara tenc edat per això, però potser m'hi apunt... Crec que és un homenatge al camp. Crec que és fantàstic que faceu coses així, a les nostres terres de secà, combinant-les amb la música. També sé que els divendres feis mercat i sé que sou molt menjadors els divendres de matí. Teniu aquella capacitat magnífica que tenim els pobles del mediterrani de sortir al carrer i de sortir a trobar la vida.

I m'agrada el vostre poble. M'agrada aquesta mescla de contrastos, m'agrada aquesta mescla de secà i de bosc mediterrani com el de Montblanc. Heu d'estar orgullosos de viure en un poble que té aquests contrastos.

Qualsevol dia ens trobarem en un bar de la Plaça de l'Ajuntament i celebrarem la vida i la festa i sobretot celebrarem la sensació magnífica de sentir-se vius. Perquè mentre tenim la sort de viure està clar que hem d'assaborir l'espai de temps que compartim, aquesta terra que estimam. Tanmateix ja ho sabeu, els dies passen seguint la roda de què parlaven els poetes. Passen les tardors, passen els hiverns, passen les primaveres i torna l'estiu lluminós del qual la poetessa llucmajorera Maria Antònia Salvà deia: "*És temps de viure ple*".

La nostra vida té sentit quan hi ha fets importants que se repeteixen. És evident que des de que naixem fins que morim hi ha un llarg camí de fets únics, que només passen una vegada. Però també hi ha aquells fets que tornen, aquells dies que estan en vermell en el calendari o en el nostre cor. Són els dies de la festa. Quan érem infants esperàvem les festes del poble per tenir l'absoluta sensació de llibertat. Els infants se senten lliures quan hi ha festa al poble. Quan som adolescents la festa ens ofereix espais per a la transgressió i quan tornam majors la festa és aquell indret conegut i amable, un refugi on ens agrada tornar cada any. A més, a través de la festa, reconeixem la nostra cultura, ens identificam amb aquesta cultura, recobram gestos costums, paraules antigues que són nostres des de sempre i que, a vegades no les valoram.

Tocs de campana, olor de murta, focs artificials, música. Necessitam la festa, perquè ens permet que ens reafirmem com a poble i que recuperem els nostres valors culturals. La festa sempre dinamitza, sempre reforça l'orgull que heu de tenir de pertànyer a un poble.

Molts d'anys a tots, que la Mare de Déu de la Salut vos doni molta salut i molts anys de festa, si ha de ploure que plogui, però que plogui bé i que celebreu aquests dies de festa amb tota la força i tota la intensitat que vos mereixeu.

Moltes de Gràcies

SA XERRADETA A SES TARRAGONES AMB...

n'Antoni Mas Fornés, historiador

Els qui acostumau a llegir les pàgines d'aquesta revista he pogut trobar més d'un cop col·laboracions sobre aspectes històrics del nostre poble que apareixen signades per un jove historiador "vilero", Antoni Mas Forners, en grafia normalitzada.

N'Antoni va néixer a Santa Margalida i va estudiar Història a la UIB i s'hi va llicenciar l'any 1993

Quina relació tens amb Maria, amb la gent de Maria?

La meva primera relació és familiar, ja que el meu padrí descendeix de Maria, el llinatge Mas descendeix de Maria. A més el meu padrí, en Pep Manento, conreava moltes de finques dins el terme de Maria i sempre hem tractat amb gent de Maria.

També el vessant professional com a historiador, ja que quan he investigat temes relacionats amb Santa Margalida fins al 1836, he hagut d'estudiar coses referides al que ara és l'actual terme de Maria i si a més hi tens relació personal, hi tens finques, amics, etc. Ja veus que la relació amb Maria és especial i hi tenc una especial simpatia que no tenc amb altres pobles.

Has fet estudis sobre la història de Maria?

Sí, he fet alguns estudis i he publicat alguns articles, alguns a *Fent Carrerany* i a altres revistes més de caire científic. Jo m'he centrat més en l'estudi del 1700 per enrere que és una època anterior a la qual sol tractar en Bartomeu Pastor. Amb en Tomeu, a més d'amics, ens complementam en els estudis, jo, com vos he dit, me dedic a l'època anterior a l'any 1700 i ell s'ha centrat més en l'estudi de Maria quan ja comença a ser poble.

Quan acabares els teus estudis a la universitat, no te dedicares a l'ensenyament ni a la investigació; què feres quan acabares la carrera?

El tema de la investigació, llevat d'una minoria que pot accedir a beques, és vocacional. Jo, quan vaig acabar la carrera, me varen oferir una beca de Formació de Professional Investigador a la Universitat de Girona, però implicava haver de renunciar al poble, als amics i a moltes de coses. Potser havia d'haver estat més ambiciós i havia d'haver partit, però vaig triar quedar-me a Mallorca i començar a cercar feina per aquí. En aquell moments el Consell de Mallorca començava a organitzar els arxius municipals i a mi m'encomanaren la feina del de Santa Margalida. Acabat el contracte amb el Consell, l'Ajuntament de Santa Margalida va voler que continuàs amb la feina de l'arxiu i a més me donaren altres feines relacionades amb el patrimoni i la normalització lingüística. Per mi això va ser una sortida laboral diferent a l'ensenyament, que no la descart per un futur, que te dóna una independència econòmica i te permet dedicar-te a la investigació i relacionar-te amb altres companys i professors universitaris.

Tens relació amb la Universitat?

Sí, de fet jo som professor associat de la UIB. Impartesc assignatures d'història medieval, que és la meva àrea d'estudi i també faig feina com a investigador a diferents grups de recerca a la Universitat de les Illes i a la de Barcelona.

El fet d'ésser professor associat és més per vocació que per motius econòmics o de prestigi, i més a la Mallorca actual, que el prestigi se guanya fent altres coses que estudiant història.

Quins temes de la història medieval t'han interessat

Cadena 88
FERRETERIA GARAU
S´Abeurador, 10 Tl 971 52 34 75 07450-SANTA MARGALIDA
Isabel Garau, 27 Tl 971 85 06 37 07458-CA´N PICAFORT
Son Negre, 14 Tl 971 52 55 43 07519-MARIA DE LA SALUT
- Material Elèctric
- Pintures
- Servei de Mescles (10.000 colors al moment)
- Còpies de Claus
- Bricolatge
- Eines
- Jardinería i Fontaneria
- Regadiu
- Articles per a la Llar
- Vestuari i Seguretat Laboral

especialment?

Jo vaig començar a estudiar un tema que m'era molt proper: la història de Santa Margalida i la de Maria. També m'ha interessat molt el món agrari, com vivien els pagesos, com s'organitzaven, què menjaven, què conreaven, quins eren els seus orígens, com va ser el repoblament de Mallorca, d'on procedien, etc. I així te vas especialitzant amb uns temes i una època.

A mi m'ha interessat molt l'origen de la població cristiana i també, potser sigui un reflex de la societat que m'ha tocat viure, el tema de les minories. Ara que vivim a Mallorca una societat com a més diversa culturalment, quan estudies la història veus que a Mallorca des d'una altra perspectiva i una altra dinàmica, fa devers 500 anys hi havia minories i una situació social que era molt lluny d'aquesta Mallorca dels S. XIX amb una gent mallorquina que parla en català, de religió cristiana i estudiant les minories pots descobrir que també hi havia jueus, els esclaus, que eren d'un 20 al 30 per cent de la població.

L'altre tema que m'ha interessat són els conflictes socials, les lluites dels pagesos contra els senyors, per exemple els de santa Margalida i els de Maria contra el Comte Mal. I també la migració mallorquina cap a València durant el Segle XVII, ja que a Santa Margalida (i Maria en formava part), hi va haver més emigració cap a Tàrbena i altres comarques del País Valencià. Hi ha moltes de poblacions descendents de mallorquins amb llinatges que els remeten a Mallorca i molts n'estan orgullosos.

Durant l'emigració mallorquina al País Valencià, Maria encara formava part de Santa Margalida?

Sí, és curiós, però dels llinatges que hi ha documentats allà són la majoria dels vileros actuals, com per exemple Femenies, Ribas, Pastor, Monjo, etc. Segurament al Segle XVII quan se'n anaren cap allà feien tot u i les famílies de Maria, excepte els Jordà i els Fontiroig, eren procedents de Santa Magalida

Quin motiu fonamental va originar la partida dels mallorquins cap al País Valencià?

La rusca. Allò va ser un "negoci" migratori. A finals del segle XVI la població mallorquina havia crescut molt sobre un creixement agrari extensiu i en aquells temps els únics fems que hi havia eren els orgànics i per manca de fems les terres de cada vegada produïen menys, estaven cansades i s'aturaren de produir. No sé si coneixeu la dita: "Has quedat més pelat que el blat de l'any 13 o més pelat que en 13", a La Vila encara se diu i aquest any no varen collir res, hi havia gent que menjava herba, d'altres miraven de sortir amb barques de Mallorca, igual que el que passa ara amb les pateres, però al revés.

Però tot això era un problema pel govern, que els havia de mantenir i havia de comprar blat i queviures a preus molt alt per mantenir-los i a més hi havia perill de revoltes. Amb tot això l'any 1609 el Rei d'Espanya amb els moriscs, que els trobaven aliats dels turcs, decideixen treure'ls fora d'Espanya i els expulsen i grans zones de l'actual província d'Alacant els varen treure tots de cop i els senyors varen quedar sense pagesos i aquí en sobraven i el virrei de Mallorca era valencià i decidiren dur-los cap allà.

Foren molts els mallorquins que partiren cap al País Valencià?

En partiren uns cinc, sis o set mil més o manco, no ho sabem cert. I els donaren les terres més pelades que hi havia, terres de muntanya i mal planes, algunes eren fèrtils, però en general eren terres xereques, però molts aquí tenien un quartó de terra bona i allà els donaren 10 quarterades de terra bona.

Com va ser la rebuda de part de la gent de València?

No els reberen massa bé. Heu de pensar que els cristians que quedaren a València s'imaginaven un bons jornals, lloguers baixos de la terra i tot els va anar bé fins que va arribar la mà d'obra de Mallorca. Heu de pensar que fins a mitjans segle XX, al País valència, dir a algú "mallorquí" era sinònim de lladre, gent estranya, brut, etc.

Això va fer que els mallorquins a València fossin emigrants, i feren el que fan tots els emigrants, s'arreplegaren a les mateixes zones i a més se casaven entre ells i si eren del mateix poble encara millor. Els del terme de Santa Margalida estaven concentrats a tres pobles: Xaló, Castells i la Vall d'Ebo.

En el darrer llibre que has publicat *Esclaus i Catalans*, tractes el tema de l'esclavitud i els seus efectes en l'economia i dibuixes una societat esclavista; com va començar això?

Tot això s'explica perquè l'any 1229, quan hi ha la conquesta, aquí no hi ha pacte i s'esclavitza quasi la totalitat de la gent. Mallorca per la situació estratègica que té, és un cap de creus on conflueixen totes les rutes de

mercaderies. A Mallorca ja s'havia creat un cert hàbit entre els pagesos benestants de tenir esclaus. Com que constantment hi havia oferta d'esclaus i a Mallorca sortien a un preu més barat que a altres indrets, això va fer que l'esclavatge fos una cosa totalment quotidiana. Quant a extensió, podem arribar a parlar al moment de major apogeu, entre el 20% o el 30% de la població. Parlant de percentatges seria igual o fins i tot superior de població esclava que la que hi havia als EEUU abans de la Guerra de Secessió.

D'on són originaris els esclaus mallorquins?

Quan s'esgoten els que hi havia a Mallorca comencen a dur menorquins, devers l'any 1287 dugueren més d'un milenar de menorquins, també dugueren grecs i sempre han duit moros del Nord d'Àfrica. Quan dic moro ho dic conscientment, ja que pens que la paraula "moro" l'hem de desproveir de les connotacions racistes, ja que jo la cit dins un context històric. Moro vol dir natural del Nord d'Àfrica.

A la segona meitat del segle XIV hi va haver bastants de sards i posteriorment començaren a dur eslaus i gent de Centreeuropa. Aquests ja vénen com esclaus, entre ells moltes de dones, això ja era purament comerç d'esclaus.

Eren bandes organitzades les que traficaven amb els esclaus?

Sí, a més hi havia mercats d'esclaus. Fins el 1877 l'esclavitud era legal a l'estat espanyol, no n'hi havia perquè començava a estar un poc mal vist i no eren rendibles, però era legal.

Hi havia cap llei que regulàs els drets de l'amo amb l'esclau i les obligacions de l'esclau?

Més que legislació, hi havia unes limitacions. No podies matar l'esclau, li podies pegar, però no el podies matar. Una altra limitació legal era que no podien estar molt a prop de la mar i si els volies alliberar, convenien l'amo i l'esclau que quedava en semillibertat i havia de pagar a l'amo una quantitat acordada en un cert període de temps per aconseguir la plena llibertat. Això estava regulat a través d'un procediment anomenat Talla. Els

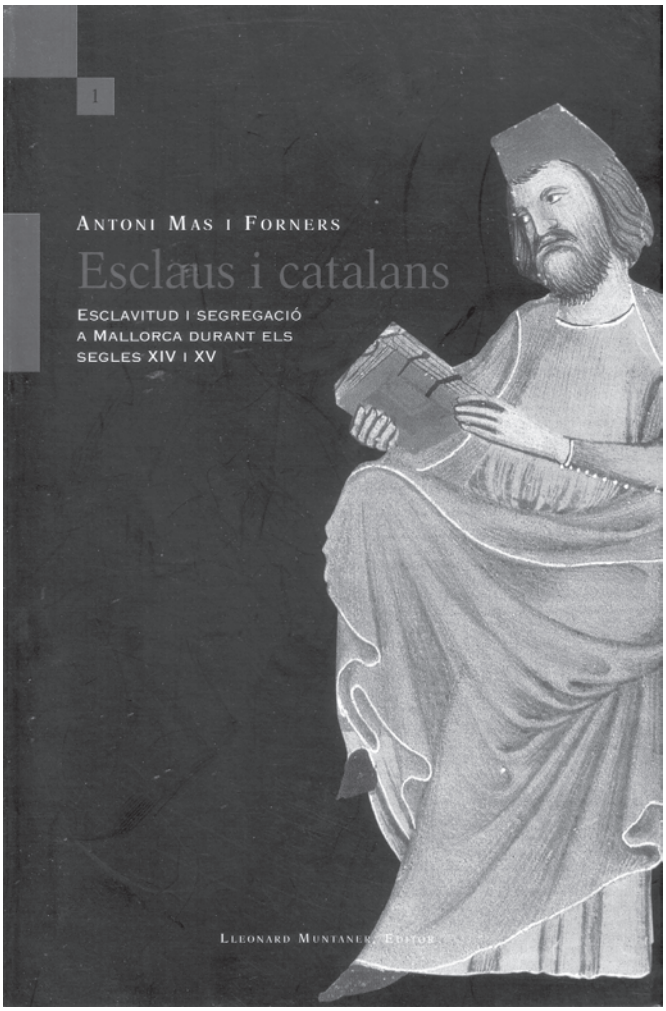

esclaus, els seus fills i els bords (normalment fills de l'amo i de dones esclaves) a no ser que els seu pare fos mallorquí (català diuen els documents) no podien ser mestres, estaven condemnats de per vida a ser jornalers.

Fins quan dura l'esclavatge a Mallorca?

Primer de tot hem de dir que el cas de Mallorca va ser un cas anormal en tota Europa, però queda explicat per la situació estratègica de la situació de l'illa. Però l'esclavatge dura fins que Mallorca deixa de ser estratègica, l'any 1453, quan els turcs conquereixen Constantinoble i les rutes clàssiques de tràfic d'esclaus queden estroncades. I també després de la revolta forana

molts de pagesos que tenien possessions i esclaus fan ull i ells mateixos s'han de posar de jornalers i d'altres se posen a tenir molts de fills, ja que això és mà d'obra i passen a ocupar els llocs de feina que tenien els esclaus.

Tota la documentació que has consultat t'ha permès fer-te una idea de com era el terme de Maria i el de Santa Margalida en aquella època; ens en pots contar alguna cosa?

Jo pens que no se pot parlar de Maria fins al segle XVI o principis del segle XVII, que ja hi comença a haver una vintena de cases, però dins el terme hi havia altres nuclis amb una vintena de cases: Hero o es Castellet. Maria era el nucli més allunyat de La Vila, els altres estaven molt a prop i el poble els va absorbir. Per això quan estudies documents d'època anterior tot era un.

A partir del segle XVI va passar qualque cosa, que no sabem encara que va ser, potser alguna parcel·lació, que és quan comença a créixer la població i a principis del segle XVII arriba gent d'altres pobles de la comarca i hi torna a haver una altra parcel·lació grossa i el "poble" de Maria passa de les 20 cases al centenar i aleshores aquell nucli ja és un poble consolidat. El procés de Maria és un cas únic a la història de Mallorca, Maria abans de la independència aconsegueix tenir sempre un regidor natural de Maria a l'Ajuntament de Santa Margalida, té com una espècie d'autonomia que permet que els ***Elects*** se governin per ells mateixos, és un procés molt curiós i arriba un moment que l'Ajuntament de Santa Margalida mira d'atura-ho però no pot i jo consider que a darreries del segle XVII Maria no tenia ajuntament, però ja era un poble totalment consolidat, amb molta consciència de poble.

En el teu llibre utilitzes la paraula català per nomenar els nascuts a Mallorca; això a què és degut?

Jo només transcric el que diuen els documents. En aquell moment havien de cercar una paraula per diferenciar-se dels esclaus i entre ells s'anomenaven catalans amb tota naturalitat.

Jo no vull obligar a ningú a sentir-se una cosa o l'altra, a més els sentiments són una cosa molt personal, i per això si qualcú no se vol sentir català ho ha de dir i prou, però no han d'intentar esborrar i girar la història i mantenir coses absurdes per tal d'adaptar la història a la seva ideologia i fer-ne un ús partidista.

Per acabar, conèixer el passat ens ajuda a veure el futur?

No, ens ajuda a saber com som, com hem arribat a ser on som i ens pot ajudar a veure segons quines tendències del nostre comportament i donar-nos algunes pautes, però mai ens assegura conèixer el futur.

S'ha fet molt tard i en Toni ens demana, per segona vegada, si ens hem avorrit. Li asseguram que no, al contrari, que hem trobat molt interessant tot el que ens ha contat. La cara d'embadaliment que fèiem tots quan en Toni xerrava i xerrava demostrava ben a les clares aquesta fascinació que sentíem per tot els que ens explicava. La vehemència amb què s'explicava arrodonia encara més l'interès del tema.

Aquí deixam la xerradeta d'avui, amb en Bernat Ribes i na Margalida Mas, que ens han volgut acompanyar.

Antoni Fiol, Joan Gelabert i Miquel Morey

UNA EXCURSIÓ CLÀSSICA MOLT CONCORREGUDA

La tradicional excursió al Torrent de Pareis que cada any organitza Fent Carrerany, el darrer o penúltim cap de setmana d'agost, comptà, enguany, amb més gent que mai. Gairebé mig centenar de marxaires férem cap al torrent. I això que la partida començà amb mal peu, ja que una malaaentesa provocà que sortíssim amb més de mitja hora de retard. Però partírem que era el més important. Abans de partir, però, les notícies de trons i llamps i tempestes eren l'interrogant que planava sobre l'excursió.

La baixada cap a l'Entreforc anà ràpida i els núvols que hi havia damunt nostre començaren a esvair-se ràpidament. La sequedat i la falta de pluges es notava a tot arreu. El càrritx estava molt més sec que altres anys. La temperatura ens ajudà bastant i tothom arribà amb ganes de fer una bona berenada.

Una vegada arribats a l'Entreforc la gent posà el cul ben segur i començà a treure un bon inventari de menjar. No hi faltà la botella de vi, ni alguna botelleta de suc per agafar qualque caloria de més per envestir la segona part de la baixada. I allí, mentre mentre berenàvem tenguérem la visita d'un boc i d'una cabra muntanyenca que pareixia que això de tenir a prop excursionistes no els molestava gens ni mica, ja que s'acostaven sense manies. Qualque rosegó de pa o peladura de fruita anà a parar a les barres dels animals.

Una vegada panxa plena començàrem la part de la baixada del torrent, la part més complicada i que exigeix anar ulls vius i molta paciència, ja que a diversos llocs l'ajuda dels experts excursionistes és necessària per resoldre més d'una dificultat. Com que l'esperit de col·laboració en aquestes excursions és total, al final tot sol acabar bé i la gent s'ajuda i es preocupa que tothom arribi sa i estalvi a baix.

La falta de pluges a què fèiem referència abans es notava en el llit del torrent, ja que els habituals gorgs que solíem trobar amb aigua, i fins i tot els Degotissos, estaven ben eixuts i per tant no poguérem contemplar els ferrerets, aquests petits granotets endèmics de la Serra i que altres anys hem vist i fotografiat amb abundància.

Una vegada arribats a baix, l'aigua, freda, de la desembocadura del torrent, a sa Calobra, ens retornà la vivor i ens espolsà les puces. Després del bany reparador, bé el pa i taleca, o l'arròs que ens serviren al lloc habitual (i el vinet és clar), ens retornà l'esperit i ens agombolà amb ganes de fer una bona migdiada.

El retorn, amb l'autocar, un poc lent per la gran quantitat de cotxes que ens trobaren, que després de tants de dies de mal temps, s'acostaven a sa Calobra, va ser animat per les habituals sessions d'acudits i anècdotes que alguns excursionistes varen anar amollant.

I fins l'any que ve!

12a Edició del Rock'n'Rostoll

El darrer cap de setmana d'agost al lloc habitual, a la vora de la Síquia Reial, a la carretera de Muro, el joves de Maria organitzaren la ja habitual cita estiuenca. I encara que la programació no es va conèixer pràcticament fins uns dies abans, com que ja s'ha convertit en un clàssic de l'estiu, l'afluència va tornar a ser molt important.

Prèviament a la cita musical, un grup de grafiters venguts de fora, feren, amb els joves i nins de Maria, un mural gegantí a la plaça del Mercat. Aquesta activitat destacà per la seva originalitat i per la gran quantitat de nins i nines que mostraren les seves habilitats artístiques amb l'esprai de pintura.

La primera nit, la del divendres dia vint-i-cinc, va estar dedicada a les arts escèniques i a la música no comercial. Al llarg de la nit poguérem veure les actuacions del *Circ Bover* que ens mostraren les seves habilitats amb el trapezi, amb les anelles, els jocs malabars i amb un humor i punt de comicitat compartida que va fer les delícies de grans i petits, tot acompanyat de música en directe. Després del circ tenguérem un espectacle de dansa, música i recitació-interpretació que una jove companyia *Corcada Teatre* posà en escena. La proposta fou molt interessant, amb dues ballarines fent les seves evolucions sobre un terra cobert de palla, uns músics interpretant la música en directe i una recitadora-cantadora que encisà amb la seva veu potent i dolça alhora. La plasticitat de l'evolució de les ballarines tengué moments brillants. Després tocà el torn a dos joves mariers *2 litros* que posaren en joc les seves composicions musical al més pur estil ianqui. En cap moment se sentiren impressionats per la situació i la gent assistent i mostraren un nivell més que bo. A continuació començà una Jam Session amb uns joves músics mallorquins i un Disc-jòquei. La proposta, molt original, va mostrar el bon nivell dels joves músics que feren una autèntica exhibició a l'hora d'improvisar. Després la música dels DJ Jaume Mas i Tolo M acabaren la vetlada.

Dissabte fou el torn dels grups i del safareig. Foren milers els joves, i no tan joves, que s'acostaren al rostoll. La vetlada fou un èxit i ja feia estona que el sol havia sortit quan la música deixà de sonar sobre el bocí de terreny que acull la cita estiuenca.

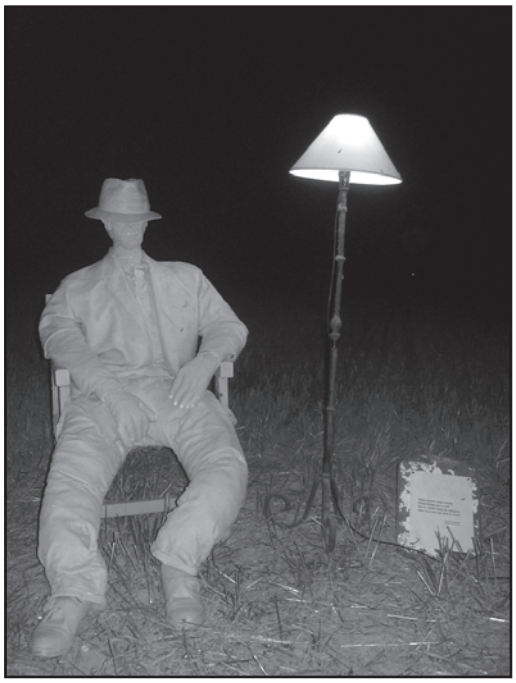

BULLIT DE NOTÍCIES

UNA LLIÇÓ D'INCIVISME I UN LLOC QUE FA OI

Un solar que fa oi al costat de la Plaça des Pou. Això és el que ja fa molt de temps ens vénen dient que denunciem a la revista. Al solar que hi ha al carrer Ramon Llull. entre el supermercat i la carnisseria la gran quantitat de plàstics, llaunes, vidres, papers i altres materials que des de fa temps hi deixen un grup de persones que s'hi reuneixen per beure i xerrar a totes hores, ha arribat a nivells considerables. La brutícia acumulada és ja considerable. La gent que passa per allà contempla aquell espectacle gens edificant i es queixa que ningú no faci res per acabar amb aquell oi i incivisme impune.

QUÈ PASSA AMB ELS FANGS DE LA DEPURADORA?

Al llarg dels mesos d'estiu una olor insuportable ha anat envaint els carrers de Maria. Algun dia, sobretot a partir de l'horabaixa, la pudor a clavegueram omplia l'atmosfera del poble i es convertia en motiu de discussions i de malestar. Molts associaven aquella ferum a les olors que desprenen els fangs acumulats a la depuradora i que segons d'on bufava el vent arribaven al poble amb facilitat. Aquestes mateixes olors motivaren fins i tot que uns veïnats de la depuradora iniciassin una recollida de signatures perquè aquesta es tanqui. No sabem si la solució

és tancar la depuradora, però el que sí és cert és que la muntanya de fangs no pot quedar a l'espera de la seva reutilització tal i com la tenen actualment.

UN DESCENDENT DE MARIERS, LIDER DELS ANTICASTRISTES DE MIAMI

Un article del corresponsal a Maria del *Diario de Mallorca*, Biel Bergas, publicat aquest passat mes d'agost, parlava de Jorge Mas Santos, l'actual líder de la *Fundación Nacional Cubano Americana*, una poderosa organització instal·lada a Miami que representa l'ala més dretana de l'oposició anticastrista. Aquest personatge vinculat a poderosos cercles financers dels EEUU i a sectors dretans del Partit Republicà, és descendent del fundador de la FNCA, Jorge Mas Canosa, fill de dos mariers que es conegueren a Mèxic: Antoni Mas Oliver (de Ca'n Tranquil) i Catalina Carbonell Monjo (Monjo, no de Roqueta com deia l'article).

BULLIT DE NOTÍCIES

Aquest personatge, proper al que es podria anomenar extrema dreta, vol jugar un paper destacat en la Cuba postcastrista.

TALLER DE PERCUSSIÓ

Aquest estiu, a Ca ses Monges, hi ha hagut un taller de percussió que ha comptat amb una bona tropa de "sonadors". Si bé en principi anava adreçat a jovenets, el taller ha comptat amb algun adult que no ha desentonat gens ni mica. Dirigit per un component dels percussionistes dels Dimonis de Santa Margalida, la trentena de percussionistes han demostrat que els taller els ha estat ben profitós i pot ser una bona base per fer alguna cosa a partir d'ara. A veure si qualcú s'anima i això tira endavant i d'aquí en surt qualque experiència i activitat més consolidada.

COMENÇA UN NOU CURS ESCOLAR

El proper dimecres dia 13 de setembre els nins i nines de Maria començaran el nou curs escolar. Un curs, aquest, en què el tema del nou edifici pareix que ha de quedar definit del tot. A les fires d'agost es mostraren els plànols del nou edifici escolar que ara ja només necessita posar-se en marxa. Aquest curs començarà pràcticament amb el mateix equip docent, amb l'únic canvi d'en Jeroni Cerdó, el mestre de diversitat cultural, que ja duia uns quants anys a Maria, que serà substituït per un altre interí.

UNA MORATÒRIA URBANÍSTICA ABSOLUTAMENT NECESSÀRIA

En un plenari extraordinari celebrat aquest passat mes d'agost el nostre Ajuntament adoptà una moratòria urbanística de llicències d'obres plurifamiliars en solars urbans. Una mesura que arriba després de constatar la gran quantitat de llicències demanades que podien arribar a distorsionar del tot la morfologia urbanística de Maria i crear tot un seguit de problemes de serveis que ara no tenim. Això dugué al consistori a plantejar aquesta moratòria que ara s'hauria de traslladar en forma d'articulat legal a les Normes Subsidiàries per tal d'evitar aquest tipus de construcció que hipotequen el poble i que l'únic que fan és engreixar les butxaques de determinats constructors que aprofiten la manca de legislació en aquest sentit per treure el màxim de beneficis amb el mínim de cost de terreny. I després els serveis els pagam entre tots. Aquesta legislatura serà recordada per la gran quantitat de llicències urbanístiques i pel poc control exercit.

TALLER DE RESTAURACIÓ DE MOBLES

També al llarg de l'estiu i a la Casa de Cultura s'ha celebrat un taller de restauració de mobles antics que quan acabi podrà mostrar algunes peces restaurades. Caixes antigues, capçaleres de llit, aparadors, geleres antigues, cadires de bova, etc, han passat per les mans dels novells aprenents el qual ben assessorats per en Bernat, segur que acabaran de recuperar peces de mobiliari antic que pareixien comdemnats a fer-se malbé del tot. Una bona manera de cuperar el patrimoni immobiliari i d'aprendre tècniques de recuperació de moble antic.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Margalida Oliver Munar va morir a Palma el passat dia 23 de juny a l'edat de 94 anys. Vivia a la Plaça des Pou, número 18.

Joana Aina Ribas Negre ens deixà el passat dia 28 de juliol a l'edat de 78 anys. Vivia al carrer Sant Miquell, número 16.

Joan Ferriol Castelló morí el passat dia 15 d'agost a l'edat de 76 anys. Vivia al carrer Ponent, número 8.

Que descansin en pau

JA L'HAN FETA:

Joan Payeras Carbonell i Margalida Inès Pons Vanrell es casaren el passat dia 22 de Juliol.

Joan Sabater Font i Catalina Inès Barceló Pira es varen casar el passat dia 19 d'agost.

Que el vostre amor no acabi mai.

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002
(Fax)	971525194
Policia Local	971100112
BIBLIOTECA	971525688
UNITAT SANITÀRIA	971525463
(cita prèvia)	902079079
APOTECARIA	71525020
OFICINA DE CORREUS	71858061
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)	71525083
ESCOLA DE BAIX	71525252
LOCAL TERCERA EDAT	71525564
POLIESPORTIU MUNICIPAL	71525457
PARRÒQUIA	71525033
GESA: AVARIES	02534902
SOREA, Servei d"aigua	71644004
Avaries	71644006
EMERGÈNCIES	112
BOMBERS	085
HOSPITAL MANACOR Informació	71847000
Urgències	71847060
Cita Prèvia	71847100
AMBULATORI D'INCA	71502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA	061
SON DURETA (Centraleta)	71175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)	71502850
AMBULÀNCIES	71200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)	71505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)	71505150
MANCOMUNITAT DES PLA	71830441

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Polígon de Sineu 971520203

HORARIS:

AJUNTAMENT:
de 9 a 14 hores.
APOTECARIA:
Matí: 9 a 13 hores.
Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.
UNITAT SANITÀRIA:
de 9 a 15 hores.
BIBLIOTECA:
Dilluns, dimarts, dijous i divendres: de 17 a 20 h.
Dissabtes: de 9 a 12 hores.
LÍNIA INCA-MANACOR:
Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.
Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores
LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:
(De dilluns a divendres)
Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores
Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

El temps

MES DE JULIOL

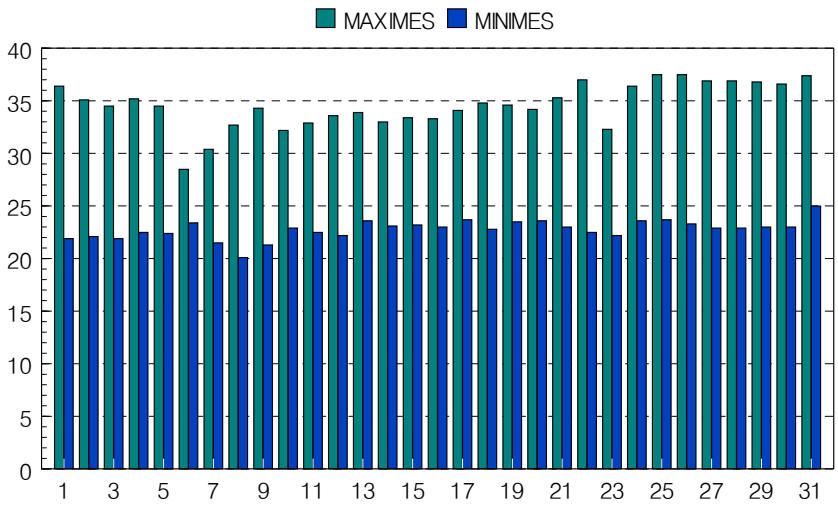

PLUVIOMETRIA
Dia ..... l.

TOTAL: 0 LITRES

Temperatura Màxima
37,5º C (Dia 25 i 26)
Temperatura Mínima
20,1º C (Dia 8)
Temperatura Mitjana
28,7º C
Mitjana Màximes
34,6º C
Mitjana Mínimes
22,8º C

LA POESIA DE L'AMO EN LLORENÇ

SOM ARA

Som "ara", però no "ahir",
ni tampoc som després d'ara,
cosa que tothom té clara
per allò que pugui venir.
La nostra vida és així:
Un caramull d'incerteses,
totes plenes de promeses
que es poden o no complir.
I poc més es pot afegir...
desprès de tantes flaqueses.

"la Caixa"
OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

BUS-TREN, DE DILLUNS A DIVENDRES

Maria -Sineu-Inca - Palma				Palma- Inca -- Sineu-Maria			
06:25	06:41	06:55	07:29	06:21	06:56	07:09	07:35
07:35	07:52	08:06	08:40	07:20	07:55	08:08	08:40
08:40	08:57	09:11	09:45	08:25	09:00	09:13	09:40
09:40	09:57	10:11	10:45	09:25	10:00	10:13	
	10:57	11:11	11:45	10:25	11:00	11:13	
	11:57	12:11	12:45	11:25	12:00	12:13	
	12:57	13:11	13:45	12:25	13:00	13:13	13:40
13:40	13:57	14:11	14:45	13:25	14:00	14:13	14:40
14:40	14:57	15:11	15:45	14:25	15:00	15:13	15:40
15:40	15:57	16:11	16:45	15:25	16:00	16:13	16:40
16:40	16:57	17:11	17:45	16:25	17:00	17:13	
	17:57	18:11	18:45	17:25	18:00	18:13	
	18:57	19:11	19:45	18:25	19:00	19:13	19:40
19:40	19:57	20:11	20:45	19:25	20:00	20:13	20:40
20:40	20:57	21:11	21:45	20:25	21:00	21:13	21:30
	22:01	22:15	22:49	22:00	22:35	22:48	

BUS-TREN, DISSABTES, DIUMENGES I FESTIUS

Maria-Sineu- Inca- Palma				Palma-Inca-Sineu-Maria			
	07:03	07:17	07:56	06:45	07:25	07:38	08:20
08:00	08:18	08:32	09:11	08:00	08:40	08:53	
09:15	09:33	09:47	10:26	09:15	09:55	10:08	10:20
	10:48	11:02	11:41	10:30	11:10	11:23	
	12:03	12:17	12:56	11:45	12:25	12:38	
	13:18	13:32	14:11	13:00	13:40	13:53	
	14:33	14:47	15:26	14:15	14:55	15:08	
15:30	15:48	16:02	16:41	15:30	16:10	16:23	16:35
	17:03	17:17	17:56	16:45	17:25	17:38	
18:00	18:18	18:32	19:11	18:00	18:40	18:53	19:05
	19:33	19:47	20:26	19:15	19:55	20:08	
	20:48	21:02	21:41	20:30	21:10	21:23	
	22:03	22:17	22:56	22:00	22:40	22:53	

LÍNIA IB-14 CAN PICAFORT-MARIA-PALMA:

Can Pic-Sta Marg- Maria-Palma				Plama-Maria-Sta Marg-Can Pic			
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
10:45	11:00	11:10	12:15	13:15	14:20	14:30	
	14:50	15:00	16:05	16:30	17:35	17:45	17:55
18:00	18:20	18:30	19:35	19:45	20:50	21:00	21:15
Dissabtes, diumenges i festius:							
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
14:30	14:50	15:00	16:05	19:45	20:50	21:00	21:15

ANGLÈS A ANGLATERRA

El passat mes de juliol, alguns dels joves estudiants de Maria passaren algunes setmanes a Anglaterra amb l'objectiu de millorar i perfeccionar el seu anglès. A la localitat de Bishop's, un poble d'uns 30.000 habitants situat a 40 Km de Cambridge, hi eren na Catalina Aina Font Bergas i na Catalina Neus Ferriol Roig. A Cambridge, una de les ciutats més prestigioses d'Anglaterra, hi va anar en Tomeu Carbonell Mas. I a Bath, una ciutat de 85.000 habitants del sud-oest d'Anglaterra que és patrimoni de la humanitat, hi era na Marina Ferrer Vanrell. Amb ells hi va anar na Catalina Arbona que es part de l'equip de coordinació de programes i cursos a l'estranger d'Ocidiomes, una empresa d'un mariando, en Joan Torrens.

fè

Plaça des Pou, 17
Tfn: 971525671
07519 - Maria de la Salut
Dilluns Tancat

Tapes, paelles i menjars per encàrrec

IMMOBILIÀRIC
LLUC MATAS

"Venga a descubrir un paraíso"
Kommen sie, linden sie Ihr paradis

Plaça des Pou, 17
07519 Maria de la Salut (Mallorca)

Tel. 971 52 50 70
Fax 971 52 57 73
Mòbil 679 90 57 94

ERA NOTÍCIA A FENT CARRERANY FA VINT ANYS

Ara que hem complit els vint anys hem trobat oportú obrir una secció en la qual recordarem les coses més significatives del que vàrem publicar. Així hem reporuit la portada que publicàrem en la qual hi podeu veure un dibuix fet per Bartomeu Monjo, amb motiu de les festes patronals d'aquell any.

Com que sortí just abans de les festes, uns quants articles i l'editorial parlaven sobre elles. Així Joan Gelabert en un article titulat "Per un plantejament nou de les festes" proposava una nova manera de viure i veure les festes patronals. Bartomeu Pastor escrivia sobre com es celebràven les festes els aproximadament tres darrers segles, en "Les festes d'antany". Margalida Mas Vicens escrivia sobre "La nostra cuina d'estiu". Antoni Mas Negre parlava de música popular a "Els instruments musicals a les nostres Illes". I Fent Carrerany organitzà una mostra de tapissos de n'Antònia Maria Garau al seu local del carrer Major número 9. No es publicà el programa de festes que solien ocupar dos o tres dies, ja que era difícil en aquells temps, tenir-lo a punt per dur-lo a la impremta amb prou celeritat.

Les pàgines esportives estaven dedicades al "Passat i present del nostre ciclisme", a càrrec d'Enric Pozo i Biel Bergas Mas. El passat era Rafel Ferriol, sobre el qual es publicar un bon reportatge i el present, el batle actual, "Antoni Mulet, una promesa del ciclisme".

També hi publicàrem un article de la Societat de Caçadors "Sa Guàtlera", en el qual el secretari de la Societat, Antoni Lluc Mas Negre, parla de les funcions que desenvolupen dins el camp, els diferents animals que cacen i com ha canviat la caça al llarg del temps.

Un altre article ben interessant és "Vida i obra d'un glosador: l'amo en Toni Ginard (Bielet)" que escriu Pere Sureda i Ribas, i per veure si vos fa ganes llegir-lo, en reproduim una de grossera:

"Vui fer una cançó lletja
si me surt bé des cugul.
Anit s'ha amollat es mul
i ha anat a donar pes cul
a sa senyora des metge"

De les notícies del bullit podem destacar que es demanava una guardaria d'infants, l'obertura del centre sanitari, la venguda a l'escola del mestre Onofre Sureda Ribas, ...

QUI DIES PASSA...

2 d'agost. **La solidaritat espontània.** A través de la televisió (l'actual i més perillosa porta d'entrada del coneixement del món) unes imatges mostren l'arribada, a una platja de Fuerteventura, d'un "*cayuco*" ple d'africans subsaharians. Més enllà de la declaració dels polítics i dels interessos partidistes d'uns i altres, sobresurt la solidaritat espontània. Davant de la situació desesperada dels pobres immigrants acabats de desembarcar a la platja canària (assedegats, febles, cremats pel sol de tants dies enmig de la mar, en aquella fràgil embarcació) els banyistes, membres d'una societat opulenta i que posseeix en excés, mostra la seva cara més humana i solidària. Amb les seves tovalloles de platja improvisen unes flassades per tapar la tremolor d'aquells cossos famolencs, els posen aigua als llavis i unes mans blanques acaronen una pell negra a l'espera que arribin els efectius de la Creu Roja.

6 d'agost. **La dolçor de la figa.** Menj les primeres figues agostenques. Unes figues roges dolcíssimes, menjades davall mateix de la figuera. Ja és ben curiosa aquesta fruita mediterrània, que dins de la nostra cultura popular apareix associada al sexe femení i que de ser considerada fins no fa gaire una mènjua vulgar i ordinària, a poc a poc s'ha convertit en un plaer gastronòmic per als sibarites més exigents i entesos. Sempre me n'he recordat d'aquella cançoneta que el meu padrí em repetia una vegada i una altra per aquesta època: "*Una figa per ser bona / ha de tenir tres senyals: / clivellada, secallona / i picada d'animal*."

7 d'agost. **Tots els colors del verd**, cantava Raimon en la seva cançó dedicada al País Basc. I tots els colors del vermell, i del groc, i del blau. La gamma cromàtica que penja de les balconades de les cases és màxima. Geranis, hortènsies, roses, clavellines, dàlies, heures de totes classes. És curiosa la morfologia de les cases de les poblacions basques que ens acullen en unes vacances que esperava amb delit. Ochagavia, a la zona bascòfona de Navarra, és la primera parada. Un poblet petit, empedrat, amb un rierol que el travessa ben pel mig i que comença a viure a mig matí. Fins pràcticament les onze del matí tot està tancat. La premsa tot just arriba el migdia. La presència de la iconografia basca, i la llengua, és present a tot arreu.

La majoria de cases tenen una espècie d'entrada amb el terra empedrat de macs de rierol formant unes figures geomètriques que rivalitzen per la seva originalitat i composició. La primera casa rural que ens ha acollit hi tenia, a l'empedrat de l'entrada, la creu característica basca; un motiu recurrent a moltes façanes de les poblacions que hem visitat en dies posteriors. M'ha agradat veure com cada casa incorpora un petit hortet, al davant, al darrere, al costat i que el cuiden amb finura i dedicació extrema. Unes tomatigueres enfilades en canyissos mostren unes tomàtigues grosses, molt vermelles, que fan mirera i mengera. Unes mongeteres enfiladisses, porros, bledes, enciams, julivert, patateres, i pel costat, o pel mig fent separacions, flors. Moltes flors i plantes aromàtiques. Una estructura que amb petites variacions es repeteix a cada casa, a cada petit hortet. I els colors dels boscos, verds més intensos, més forts, més foscos. Roures, faigs, avets, pins, cirerers de pastor (de mida descomunal), castanyers, til·lers, etc. I aigua per tot arreu. Pel sotabosc hi destaca, sobretot, la falguera, de formes i mides diferents. Un món cromàtic sorprenent per a uns ulls mediterranis més limitats cromàticament.

12 d'agost. **La pau fràgil.** Arribam a Donòstia (Sant Sebastià). La setmana de festes comença el mateix dissabte, a l'horabaixa, amb la tradicional canonada que es dispara des del davant de l'Ajuntament, a un costat de la Platja de la Conxa. Però abans, tot just dues hores abans, ens trobam amb una manifestació de l'esquerra abertzale, autoritzada després d'un estira-i-afluixa que ha durat ben bé quinze dies i que he pogut seguir per la premsa. Parteix pràcticament del mateix lloc on dues hores després començaran

oficialment les festes donostiarres. Des de fora estant, sorprèn el silenci de la marxa, la seva composició (gent de tota classe i condició: petits i grans, joves antisistema al costat d'altres pulcrament vestits i enjoiats, moltes parelles amb criatures, amb cotxets de nin petit) i la gran quantitat d'assistents. Després de fer un recorregut de gairebé tres quilòmetres la capçalera de la marxa, enllaça amb els darrers que encara partien. Són milers de persones que s'hi ha reunit. Al mateix Boulevard de Donòstia, un jove

Empedrat amb la creu basca

reclama, primer en basc i en castellà després, els dret democràtic dels bascos a decidir el seu futur.

Des de fora estant resulta molt complicat predir el futur d'aquesta pau fràgil (la gent en parla amb esperança i ressaltant l'augment de visitants que hi ha hagut aquest estiu, aprofitant el moment dolç de la treva), però no puc oblidar la reacció de "Txapote" davant del dolor dels familiars de les seves víctimes, en el judici celebrat ara fa poc. El despreci pel dolor dels altres del presumpte assassí i la impossibilitat del perdó i l'odi que es veia a les cares d'aquests familiars dels assassinats em fan pensar que la reconciliació, l'oblit, les ganes de trobar una solució democràtica, són difícils, quan per a ells, per a molts d'ells, l'única solució possible és l'eliminació física del contrari, de l'enemic, i produint el màxim dolor possible. Entre un PP que de cap manera està disposat a entrar en el joc de la negociació (ara que es troba desplaçat del poder central i coincidint en el moment de màxim espanyolisme ideològic de tots els seus components), i amb un PSOE que de cap manera cedirà amb cap classe d'autonomia més enllà de la que hi ha actualment, l'esquerra abertzale que ha vist ara una llumeta d'esperança pot veure frustrades les seves ànsies d'independència, que és en definitiva a allò a què aspira en darrera instància i entrar en un carreró sense sortida.

<u>19 d'agost.</u> El colonialisme espanyol, és, en darrer extrem, el que s'ha pogut veure al xou muntat a l'entorn de la piscina de Pedro Jota Ramírez. Entre una dreta mallorquina, amb el seu cappare Jaume Matas organitzant una contramanifestació a Sa Marjal de Son Servera amb els joves cadells de les "Nuevas Generaciones" del PP (vinguts de la península amb despeses pagades i dinar i bauxa a càrrec del partit per tal que fessin de contrapunt a aquells mallorquins que l'únic que demanaven era que la llei de costes s'aplicàs per a tothom, poderosos inclosos), i un PSOE que privatitza, per a ús i gaudi d'un periodista madrileny un tros de costa pública mallorquina, la vergonya i la ràbia m'omple de desesperació. Aquesta és la sensació que em queda. Mallorca, és, per a ells, un cromo que s'intercanvien per acontentar l'egolatria d'un poderós periodista que fa i desfà a les altes esferes de la política espanyola i amb el qual s'ha d'estar bé i tenir content. En Jaume Matas ignora la llei i el PSOE se la passa pel folre. Puc ser una víctima, que ho som, però que no comptin amb la meva complicitat en forma de vots o silenci. A reveure.

<u>22 d'agost.</u> L'estratègia del caçador. Sopam a fora, al corral. Una bombeta encesa a la paret de la casa que ajuda a veure-hi una mica més, és l'escenari d'un camp de caça silenciós. Un dragó, no massa gran, ens distreu una bona estona amb les seves habilitats de caçador. Sigilós, pacient, lent i ràpid alhora, es dedica a caçar tots els papallons, mosquits i altres criatures semblants que s'acosten per aquells voltants i que tenen la desgràcia d'aturar-se una mica a descansar. Els seus moviments, a partir del moment en què destaca la presència de la víctima es convert
superviv
Joan Ge

Casa Pistolo, en basc

La bandera, al balcó!

El pròxim 12 de setembre, tots els mallorquins i mallorquines celebram, desde fa 10 anys, la nostra diada.
I quina millor manera de fer-ho que penjant la nostra bandera.
Aquest 12 de setembre la bandera, al balcó.

conselldemallorca.net

Diada de Mallorca
12 DE SETEMBRE

Mallorca ets tu

Consell de Mallorca

TORNEIG DE FUTBET FESTES DE LA MARE DE DÉU

RESULTATS

Pintures Florit - Aluminis Biel Vanrell	2 – 4
Eurostamp Rústic des Pla - Bar Triquet	2 – 5
Ca's Padrí Toni - Excavacions Fixo Atlètic	6 – 3
Eurostamp Rústic des Pla - Excavacions Fixo	6- 3
Aguasport - Embotits Mates	3 – 7
Quintos 71 - Aluminis Biel Vanrell	4 – 4
Bar Triquet – Sudamèrica	7 – 1
Excavacions Fixo - Ca's Padrí Toni	2 – 5
Aguasport - Quintos 71	4 – 6
Aguasport - Excavacions Fixo Atlètic	2 - 4
Eurostamp Rústic des Pla - Pintures Florit	2 – 4
Quintos 71 - Excavacions Fixo	2 – 0
Bar Triquet - Embotits Mates	7 – 0
Sudamèrica - Aluminis Biel Vanrell	2 – 5
Sudamèrica - Quintos 7	1 0 – 3
Aluminis Biel Vanrell – Aguasport	6 - 3
Excavacions Fixo - Bar Triquet	3 – 8
Ca's Padrí Toni - Eurostamp Rústic des Pla	2 – 1
Excavacions Fixo Atlètic – Quintos 71	3 – 2
Pintures Florit – Aguasport	3 – 0
Embotits Matas – Sudamèrica	6 – 11
Excavacions Fixo Atlètic – Pintures Florit	5 – 5
Embotits Matas – Eurostamp Rústic des Pla	1 - 5
Aguasport - Ca's Padrí Toni	2 – 10
Aluminis Biel Vanrell - Embotits Matas	10 - 3
Bar Triquet - Excavacions Fixo Atlètic	6 - 7
Sudamèrica - Excavacions Fixo	11 – 2
Quintos 71 – Pintures Florit	2 – 2
Embotits Matas - Quintos 71	3 – 8
Excavacions Fixo – Aguasport	7 – 2
Excavacions Fixo - Aluminis Biel Vanrell	3 - 11
Eurostamp Rústic des Pla – Aguasport	14 - 2
Pintures Florit - Bar Triquet	8 – 5
Ca's Padrí Toni - Quintos 71	6 – 9
Excavacions Fixo Atlètic – Sudamèrica	5 – 4
Embotits Matas - Excavacions Fixo	4 – 8
Excavacions Fixo Atlètic – Eurostamp Rústic des Pla	5 – 1
Aluminis Biel Vanrell – Bar Triquet	4– 2
Pintures Florit - Ca's Padrí Toni	3 – 2
Bar Triquet - Ca's Padrí Toni	8 - 1
Quintos 71 – Eurostamp Rústic des Pla	4 – 3
Sudamèrica - Pintures Florit	8 -5
Aluminis Biel Vanrell – Excavacions Fixo Atlètic	3 – 1

Cas Padrí Toni ha acabat n la sisena posició.

Equip dels Quintos 71, que han quedat tercers

CLASSIFICACIÓ

1	Aluminis Biel Vanrell	22
2	Excavacions Pedro Terès Fixo	22
3	Quintos 71	21
4	Pintures Florit	20
5	Bar Triquet	19
6	Ca's Padrí Toni	19
7	Erostamp Rústic des Pla	15
8	Sudamèrica	10
9	Excavacions Fixo	6
10	Embotits Matas	3
11	Aguasport 2+	0

MÀXIMS GOLEJADORS

23 gols Tonguito (Sudamèrica)
13 gols Joan (Bar Triquet)
12 gols Pedro Terès (Excavacions Pedro Terès)
12 gols Pere Buñola (Quintos 71)
12 gols Alex (Excavacions Pedro Terès)

SEMIFINALS Dimarts 5 setembre
21.00 h Aluminis Biel Vanrell - Pintures Florit
22.00 h Excavacions Pedro Terès Fixo - Quintos 71

Dijous 7 setembre
21.00 h 3r i 4t LLOC
22.00 h GRAN FINAL

VII TROFEU DE CICLISME EN PISTA VILA DE SINEU – 2006

Pere Mas, guanyador absolut per tercera vegada a sa Voltadora

La vuitena jornada del "VII Vila de Sineu" de ciclisme en pista que patrocinen s'Institut i l'Ajuntament de Sineu, el Trofeu Grup Fontanet, celebrada el passat divendres dia 19 d'agost a 'sa Voltadora', va comptar amb la participació de 101 ciclistes corresponents a les categories de principiants, alevins, infantils, promoció, cadets, juniors i open. El guanyador de la vetllada va ser Pere Mas, del Sanchez Pareja, que també ha estat el guanyador absolut. Ciclista que ja havia aconseguit el triomf absolut d'aquesta competició en dues de les edicions anteriors, les dels anys 2000 i 2003.

Abans de començar les competicions es lliuraren el premis corresponents a la jornada anterior, el trofeu Fon Gil, que no va poder acabar per culpa d'una interrupció del subministrament de corrent elèctric. Presidiren l'acte de lliurament dels premis de les classificacions generals el director de l'àrea d'esports de s'Institut, Toni Palerm, el batlle de Sineu, Pep Oliver, i el president de la FCIB, Andreu Canals.

Pel que fa a l'edició d'aquest any, cal destacar que la participació ha desbordat totes les previsions dels anys anteriors. Ha estat l'edició més llarga amb un total de vuit jornades i la mitjana de participants ha estat de 107 ciclistes per jornada, amb un total de 173 ciclistes que han participat en aquesta competició del 2006 que ha estat organitzada per l'Agrupació Ciclista Sineu.

Els guanyadors absoluts han estat aquests:

Open:	Pere Mas	(Sánchez Pareja)
Ciclesportistes:	Toni Font	(Grup Fontanet)
Master 30:	Toni Abraham	(Grup Fontanet)
Junior:	Miquel Salom	(Toyota)
Cadet:	Tomeu Gelabert	(Toyota)
Cadet fèmina:	Catalina Barceló	(Pollença)
Promoció - 40:	Tomeu Cardell	(Grup Fontanet)
Promoció. + 40:	Julià Gayà	(Grup Fontanet)
Infantils:	Salvador Gonzálvez	(Aguamar)
Infantil fèmina:	Xisca Gelabert	(Bicicletes Caldentey)
Alevins:	Toni Genovart	(Toyota)
Aleví fèmina:	Mª Mar Santandreu	(Bicicletes Caldentey)

Pel que fa a la reunió d'ahir cal destacar que el líder, Pere Mas, no es va deixar sorprendre i va guanyar la combinada després d'una eliminació on el seu company Joan Font va ser el millor superant Miquel Perelló i Toni Font. La puntuació va ser molt emocionant ja que no es va decidir fins el final entre els set homes que havien agafat una volta. Pere Mas va superar Pep Morlà y Miquel Perelló.

En la categoria de ciclesportistes cal destacar el bon paper de Toni Font, que ha estat sempre entre els millors i que ha acabat a la cinquena posició superant en la seva categoria a Daniel Estarellas, una de les agradables sorpreses de la competició. Dels màster 30, Toni Abraham, una vegada més ha estat el guanyador superant Miquel Joan Adrover.

No hi hagué sorpreses a la resta de categories en els quals ja estava tot pràcticament decidit des de la jornada anterior.

I TORNEIG DE PÀDEL FESTES MARE DE DÉU

Aguasport ha organitzat el 1er torneig de pàdel a la nova pista recent inaugurada. Hi ha hagut una nombrosa participació. S'han fet quatre grups, de manera que el guanyadors del grup A s'enfrontarà a semifinals amb el guanyador del grup B i els guanyador del grup A amb el guanyador del grup C.

En negreta els guanyadors de cada grup.

Grup A:
Pedro Font – Joan Mas
Catalina Mª - Roberto
Xisco Font – Catalina Carbonell
Toni Mulet – Joan Antoni Carbonell
Toni Carbonell - Rafel

Grup B:
Xisco – Joan Miquel
Samuel Lozano – Toni Vadell
Miquel Àngel – Joan Miquel
Rafel Mulet – Pere
Xisco – Guillem Mas

Grup C:
Pere Morro – Pere Payeras
Tomeu Carbonell – Joan
Guillem Carbonell – Joan Gual
Jaume Vallès – Jaume
Gabi – Pedro Ferriol

Grup D:
Bernadí – Toni
Toni Tortella – Toni Rotger
Tomeu – Jaume
Bernat – Jaume Ramis

Semifinals:
Dilluns 4 de setembre, a les 21.00 h
Pedro Font – Joan Mas
Toni Tortella – Toni Rotger

A les 22.00 h.
Samuel Lozano – Toni Vadell
Guillem Carbonell – Joan Gual
3er i 4rt lloc:

Dimecres 6 de setembre, a les 21.00 h
Perdedors de les semifinals.
Gran Final:
Dimecres 6 de setembre, a les 22.00 h
Guanyador 1ª semifinal – Guanyador 2ª semifinal

NOU EQUIP DE FUTBOL, EL C.E. MARIA DE LA SALUT A 3ª REGIONAL

Després de 10 anys de no haver-hi l'equip de futbol FC Mariense sènior, s'ha tornat posar en marxa un nou equip anomenat MARIA DE LA SALUT, que començarà a la tercera regional. Li desitgem molta sort.

Calendari de la present temporada:
1ª Jornada 10/09/2006
Joventut Ca'n Picafort – Maria de la Salut

2ª Jornada 17/09/2006
Maria de la Salut – Escolar

3ª Jornada 24/09/2006
Alcúdia – Maria de la Salut

4ª Jornada 01/10/2006
Descansa: Maria de la Salut

5ª Jornada 08/10/2006
Maria de la salut – Son Servera

6ª Jornada 12/10/2006
Maria de la Salut – Joventut Ca'n Picafort

7ª Jornada 15/10/2006
Escolar – Maria de la Salut

8ª Jornada 22/10/2006
Maria de la Salut – Alcúdia

9ª Jornada 29/10/2006
Descansa: Maria de la Salut

10ª Jornada 05/11/2006
Son Servera – Maria de la Salut

CURSES CICLISTES

FESTES MARE DE DEU
MARIA DE LA SALUT

Dissabte, 9 de setembre de 2006 a partir de 15 hores. Circuit habitual
Organitza: CC Maria de la Salut

Circuit urbà d'1 Km.
Inscripcions a partir de les 14 h. Bar Ca'n Tomeu. Plaça des Pou.

A les 15.00 h Alevins	5 voltes	5 Km
A les 15.15 h Infantils	10 voltes	10 Km
A les 15.45 h Cadets + Juniors	25 voltes	25 Km
A les 16.30 h Promoció	15 voltes	15 Km
A les 17.00 h Open	50 voltes	50 Km

PATROCINA: AJUNTAMENT DE MARIA DE LA SALUT
HI COL·LABOREN: VIATGES MARTEL, AGUAMAR, PERRUQUERIA "*RINXOLS*", TALLER D'ALUMINI *BIEL VANRELL*, BICICLETES *CAN BOTELLES*, CONSPORT, *TENNIS I PISCINES*, BARBERIA *MIQUEL SALOM*

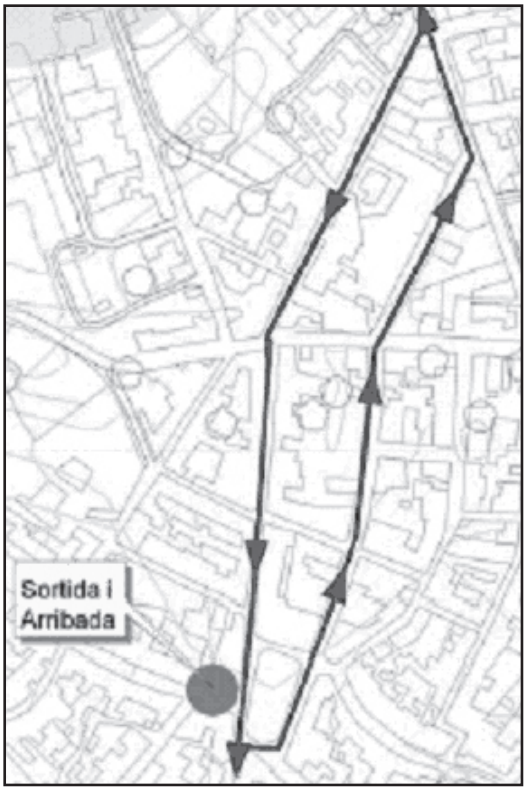

Govern de les Illes Balears
Conselleria d'Agricultura i Pesca

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Comerç, Indústria i Energia

Consell de Mallorca